Contributors

Kriegl, August. Universität Wien. Royal College of Surgeons of England

Publication/Creation

Viennae : Typis Christiani Friderici Wappler, 1783.

Persistent URL

https://wellcomecollection.org/works/v2ggk2dw

Provider

Royal College of Surgeons

License and attribution

This material has been provided by This material has been provided by The Royal College of Surgeons of England. The original may be consulted at The Royal College of Surgeons of England. where the originals may be consulted. This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection 183 Euston Road London NW1 2BE UK T +44 (0)20 7611 8722 E library@wellcomecollection.org https://wellcomecollection.org

DISSERTATIO INAUGURALIS

PLACENTA PRÆVIA,

DE

ANNUENTE INCLYTA FACULTATE M E D I C A

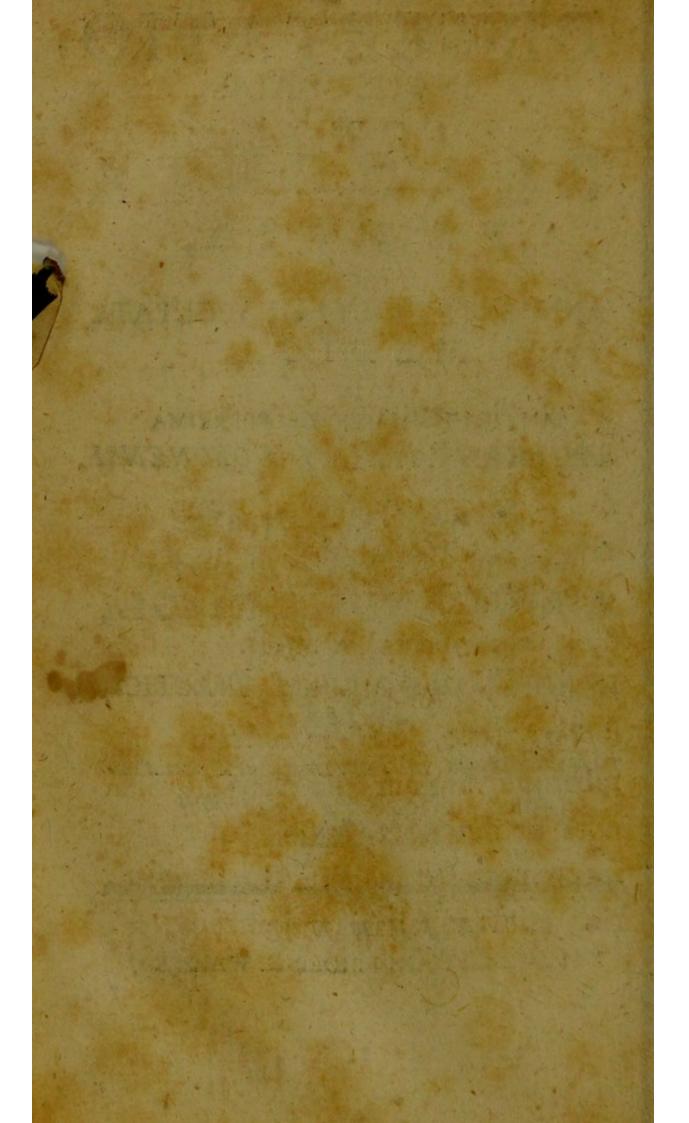
IN ANTIQUISSIMA ET CELFBERRIMA UNIVERSITATE VINDOBONENSI

GRADU DOCTORIS

PUBLICE DISQUISITIONI SUBMITTIT AUGUSTENUS KREEGL, AMERGAVIA BOJUS. IN NOSOLOMIO MEDICO - PRACTICO ASSISTENS.

DISPUTABITUR IN UNIVERSITATIS PALATIO Die Mensis Decembris MDCCLXXXIII.

VIENNÆ TYPIS CHRISTIANI FRIDERICI WAPPLER.

LECTORI.

bfoluto jam pridem examine rigorofo hanc demum differtatiunculam invita quasi Lucina natam vides, & tanquam per abortum editam : maturi nihil ab ingenio minus exercitato expectari debere fero didici, ubi morbis, rebusque medicis accuratius pertractandis Optimo Præceptore duce dediffem operam, mirabarque nimium veteribus plurima nota & descripta fuisse, que tanquam nova & inaudita in secretiores mihi tabellas conjecerum, su-

)(2

per-

perbo quondam titulo pro fpecimine inaugurali diftribuenda. Rifi poftnodum ignorantiæ meæ; ut tamen mori recepto obfequerer, pagellas has de *placenta prævia* confcripfi quæ, fi nihil boni, parum faltem continent.

Ex

I x numerofis, quibus adfitit partubus bini contingerunt, ubi placenta fætui prævia erat: quo terrore, & qua animi Titubatione hoc viderim, probe fcio, & hinc non inane puto, peregrinos junioresque in arte obstetricia de fatali nec infrequenti placentæ situ admonere, ne si & ipsi obveniat, periculo ac novitate rei perculsi de auxilio ferendo ancipites hæreant, interque confilii ambiguitatem mater setusque perdantur.

Si uteri orificio interno placenta acereta fit, ea prævia dicitur.

Accretio hæc vel *totalis* eft, ubi toti peripheria internæ orificii placeuta infidet, vel vero *partialis*, fi uni tantum lateri adhæreat.

)(3

Spuria

Spuria quoque ab authoribus placentæ præviæ species est descripta, fi nempe placenta a fundo, vel uteri parte aliqua ante partum soluta ad orificium delabatur & fic prævia fiat. Speeiem hanc spuriam revera unquam obtinuisse valde dubito, cum præsentibus adhuc aquis, utero undique presso spatium liberum non supersit, ut placenta a loco avulfionis suæ dimoveri, & ad orificium usque delabi poffit. rupto vero ovo, aquisque perditis uterus fœtum immediate ambit, spatiumque illud contrahendo se elidit, quod aquæ antea expleverant; hoc optime illi noverint, qui ad fœtum post elapsas jam aquas verfione extrahendum manus admoverunt.

De Caufa placentæ præviæ, feu cur potius nunc orificio quam fundo implantata fit, non dicam, fed Phyfiologis quæftionem hanc folvendam relinquo.

Symptomata, quæ notant placentam præviam effe, fequentia fere numerantur: feptimo circiter graviditatis menfe finito fæmina fine caufa data ftillicidium fanguinis ex vagina patitur exiguum, absque moleftia, fponte ceffans: paulo poft fimi-

le

le ftillicidium redit largius diutius fluens id quoque fponte filet nihil adhuc infaufti metuitur. Brevi autem idem malum iterum iterumque revertit gravius, donec ultimo gruviditatis termino appropinquante ingredientibus doloribus fenfim auctis & repetitis hæmorrhagia ingens continua, fub fingulo dolore aucta ita contingat, nt præfens matris & prolisperdendæ periculum omnibus, etiam ignaris appareat, & jam profufo vitali humore pallida, exfanguis, convulfa mater moritur fœtu nondum, vel fub ultimis convulfionibus edito.

Ratio horum fymptomatum ex his peti debet: uterus graviditate procedente a fœtu & aquis increfcentibus expanditur, figuram ex pyriformi globofam induit, collum abbreviatur, applanatur, placenta collo & orificio inhærens tenditur, vafcula, quibus nexa eft, initio minora folvuntur, fanguinem plorant modicum, ftillatim depluentem: aucto magis volumine uteri collum diftrahitur magis, vafa majora lacerantur, fanguinis infignior copia profunditur, usque dum urgentibus dolotibus prelo quafi conftricto utero orifi-D(4 cium cium vi diducatur, placenta a capite fætus incumbente potrudatur, vafa omnia peripheræ orificii accreta rumpantur, fundantque continuo luminibus amplis copiofum, fub omni dolore maxime auctum Ianguinis rivum, non nifi cum vita parientis, aut paulo ante cellantem.

Signa diagnostica, mali hujus ante feptimum graviditatis mensem nulla dantur, utpote orificio vel collo uteri perfecte clausis; circa ultimos binos menses vero apparentibus quandoque levioribus, & ut ante memoravi, repetitis hæmorrhagiis fuspicio de iniquo hoc placentæ situ nascitur, certus vero tum primo eris, ubi vaginæ immissus digitus in ipso orificio uteri loco aquarum vesica contentarum reperiat corpus molle, spongiosum, inæquale &, si prematur, sanguinem fundens.

Prognosis ex dictis patet, nec enim alia hæmorrhagia tam cito, tam certe lethalis est, ac ista, & ubi omne auxilium, quod momentaneum non fertur, frustraneum est.

Difftrentia ab aliis uteri hæmorrhagiis hic notari debet: parvæ & prodromæ fang-

fanguinis stillationes distinguantur a fluxu menstruo in gravidis quandoque ad ultimos menses usque recurrente, quod fluxus periodicus menfium primis flatim menfibus adfuerit, & quod tempore catameniis consueto contingat: hæmorrhagiæ vaginæ, quæ plethoricis accidunt, fi motui, faltui nimio, aut calidis indulgeant, illæ etiam hæmorrhagiæ, quæ post vim utero illatam sequuntur, causa excitante probe indagata facile a nostra discriminantur. Ne tamen, ubi en placenta prævia sanguinis stillicidium fit, abortus conamina frustrata & elusa gaudeamus decepti, fi ad quietem corporis, ad emulfum vel fimile remedium fanguis fluere definat, advertendum eft, quod abortum instantem dolores partus plus minus validi comitari soleant, quod abortum varia figna præcedant, ut motus infantis diutius non perceptus, languor, mammarum flacciditas, abortiendi habitus &c. Que omnia in placenta previa non observantur. Hæc de differentia homorrhagiarum ante partum sufficiant; sub ipso partu omnino facile est placentam præviam nosse, cum digitus vel modicum exercitanti ob-

)(5

ste-

stetricantis illam fine difficultate diffinguere possit: demum nulla alia ante partum tam profusa, tam aucta sub omni dolore hæmorrhagia observatur, quam ubi ratio illius a placentæ orificio nexæ vafis ruptis & distractis repeti debet. Omnis enim alia fub dolore filet vel remiffior fit, ut quæ ab uteri aut funiculi umbilicalis læfione contingit, que etiam a solutione placentæ provenit, fi alio loco quam orifieio accreta fuit: contrahens nempe se sub dolore uterus vasorum hiantium diametros minuit, aquas vesica contentas fortissime fibi apprimit, efficitque ut sanguinis fluxus hoc faltem momento, dum dolor adeft, cohibeatur; contrarium in placenta prævia contingere debere, superius demonstravi.

Medela placentæ præviæ ante partum nulla eft, palliativa in quiete & diæta tenuiori confiftir ut humorum velocior circulus & plethora caveantur; alvus facilis fervetur, ne validiori nifu ad illam deponendam aut fcybalis durioribus uterus in contractionem cieatur. Notandum enim eft, quod abortus cum placenta prævia, qui frequens fit, fi ferius contingat, æque peripericulofus, quin periculofior fit quam ipfe partus, non enim manui ad illum promovendum accessus datur ob orificium angustum nimis, crassum, & digitis inexplicabile. Exacto vero partus Termino incipientibus doloribus parturiens, quantum fieri potest, quieta sit, nec nisu proprio vim dolorum augeat, usque dum collum & orificium sensim dilatentur, ut index, pollex & medius digitus absque magna vi intromitti poffint, tunc sequenti ratione partus absolvi debet : manus cuneiformis vaginæ immittitur, tribus digitis ante dictis orificium uteri sensim & sensim explicare conantibus, ut omnem interiorem ambitum explorare poffis tentando, ubi placenta minus firmiter nexa fit (nunquam enim per omnem periphæriam æquali tenacitate adhæret, fed ubi maximus vaforum jam solutorum numerus, ibi facilior plerumque seperatio) eo loco levi manu surfum placentam premes, ut ab orificio folvi debeat: habebis inde hiatum placentam inter & uteri cavum internum, quo obtento statim manum ad rumpenda ovi velamenta duces, fœtum quomodocunque fitum,

fitum, pedibus arreptum protrahes, quo facto, nifi sponte sequatur placenta, quod plerumque quidem fieri solet, manu denuo immissa illam deglubendo soloes, & uterum blanda manu repurgatum in contractionem allicies.

Obsterticans animolus, & bono adhuc tempore accersitus, antequam nimia fanguinis quantitas profusa sit, inter pauca mixuta periculosiffimum hunc partum facile absolvet; integrum enim semper adhuc ovum adest, hinc versio infantis partus que acceteratio absque singulari incommodo fieri poterit.

Suadent aliqui, ut citius infans educi queat, ipfam placentam in medio fui perforandam effe, quia aliquot momenta in cafu urgentiffimo perdita credunt, fi feparatio placentæ in uno vel altero loco tentetur. Verum confilium hoc non practicum exercitium, fed quieta ad pulpitum meditatio fuggeffit; an quæfo placentam in centro duos, tres quandoque digitos (in hoc præfertim caufu, ubi collo coniformi fe aptabat) craffam, fibrofam, fpongiofam digitis obtufis momento perforabis? bis? an minor hæmorrhagiæ metus, cum vala maxima in medio pofita lacrari debent, an funiculo umbilicali abrupto fœtum vivum obtinebis?

Nec illorum fententia valet, qui placentam præviam feparari educique volunt, & dein partum verfione vel focipe finiri: enimvero, cum omne periculum in tali partu ab hæmorrhagia ingruant, quid fiet, fi femifoluta placenta tota avellatur? utique duplicato impetu ruet vitalis fanguis, nec tempus dabitur, ut fœtus educi, utcrusque in contractionem cieri poffit.

Pauca adhuc de placenta parte fui tantum prævia dicam: partialis adhæfio ratione magnitudinis fortionis infidentis habita multo minus, fæpe nullum peribulum involvit; hæmotrhagiæ enim magnæ metus non eft, nec via capiti prodituro a parva portione intercluditur, quin ipfum caput, hæmorrhagiam jam incepram fiftet, ubi orificium fubintrans placentam lateribus uteri apprimendo. vafa lacera comprimenmendo fanguinis fluxum, quamdiu partus durar, cohibebit; hoc vero abfoluto, nifi placenta statim subsequatur, immissa manu facile separabitur.

THE-

THESES.

I.

Læmorrhagiæ uteri cum abortu, qua tales, ante quintnm graviditatis mensem raro periculose.

П.

Que serius acciduut, majus periculum invelvunt.

III.

Abortus periculofiffimus, qui ex placenta prævia contingit.

IV.

Partus præmaturus cum secundinis præviis fere semper lethalis.

Lethale quoque fere femper. fi cum his debitum graviditatis terminum prægnanus affeqnatur.

VI.

Nifi obstetricantis manus matrem fœtumque morti eripiat.

VII.

Placentam parte sui solvendo, statim que versionem instltuendo.

VIII.

VIII.

Male in hoc casu placenatm perforare quis tentat.

IX.

Male integram separare, & ante fœtum educere.

X.

Peffime in hoc casu adstringentia fœtum pellentia &c. interne exhibentur. XI.

Peffime quoque TR. cinamomi decantajourn alias specificum in hac hæmorrhagia propinatur.

XII.

Externis etiam remediis, ut fotibus epitheamtibus locus hic nullus eft.